

Питання доступу до публічної інформації

Відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації» публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації визначених законом.

Публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

До розпорядників інформації законодавець відносить суб'єктів владних повноважень: органи державної влади, місцевого самоврядування, юридичні особи, що фінансуються з державного бюджету, місцевого бюджету стосовно інформації щодо використання бюджетних коштів; а також осіб, якщо вони виконують делеговані повноваження згідно із законом чи договором, суб'єкти господарювання, які займають домінуюче становище на ринку або наділені спеціальними чи виключними правами.

Метою цього Закону є забезпечення прозорості та відкритості суб'єктів владних повноважень і створення механізмів реалізації *права кожного* на доступ до публічної інформації.

Особа не повинна пояснювати причину свого запиту на отримання інформації.

Запити можуть подаватися в усній, письмовій чи іншій формі (поштою, факсом, телефоном, електронною поштою) на **вибір** запитувача. Форма запиту – довільна, натомість він повинен містити:

ім'я (найменування) запитувача, поштову адресу або адресу електронної пошти, а також номер засобу зв'язку, якщо такий є;

загальний опис інформації або вид, назву, реквізити чи зміст документа, щодо якого зроблено запит, якщо запитувачу це відомо;

підпис і дату за умови подання запиту в письмовій формі.

На офіційних веб-сторінках органів влади у розділах «Доступ до публічної інформації» можна знайти зразок форми для подання запиту на отримання публічної інформації. При цьому варто зазначити, що на даний час дедалі більше органів та установ передбачають можливість подання запиту в електронному вигляді на електронну пошту.

Отримати інформацію на свій запит особа має право не пізніше п'яти робочих днів. У разі якщо запит стосується інформації, необхідної для захисту життя чи свободи особи, щодо стану довкілля, аварій, катастроф та інших надзвичайних подій, що сталися або можуть статися відповідь має бути надана не пізніше 48 годин з дня отримання запиту.

Якщо запит стосується надання великого обсягу інформації – строк розгляду запиту може бути продовжено до 20 робочих днів з обґрунтуванням такого продовження.

Розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту у таких випадках:

1) розпорядник інформації не володіє і не зобов'язаний відповідно до його компетенції, передбаченої законодавством, володіти інформацією, щодо якої зроблено запит;

2) інформація, що запитується, належить до категорії інформації з обмеженим доступом;

3) не дотримано вимог до запиту на інформацію, передбачених частиною п'ятою статті 19 Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Розпорядник інформації, який не володіє запитуваною інформацією, але якому за статусом або характером діяльності відомо або повинно бути відомо, хто нею володіє, зобов'язаний направити цей запит належному розпоряднику з одночасним повідомленням про це запитувача. У такому разі відлік строку розгляду запиту на інформацію починається з дня отримання запиту належним розпорядником.

Відмова у задоволенні запиту на інформацію надається у письмовій формі.

ВАЖЛИВО!

Якщо розпорядник інформації відповідає, що запитувана інформація може бути одержана запитувачем із загальнодоступних джерел, або надає відповідь не по суті запиту – це **неправомірна відмова** у наданні інформації.

Право на оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації

Рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації можуть бути оскаржені до керівника розпорядника, вищого органу або суду.

Запитувач має право оскаржити:

1) відмову в задоволенні запиту на інформацію;

2) відстрочку задоволення запиту на інформацію;

3) ненадання відповіді на запит на інформацію;

4) надання недостовірної або неповної інформації;

5) несвоєчасне надання інформації;

6) невиконання розпорядниками обов'язку оприлюднювати інформацію відповідно до статті 15 вищезазначеного Закону;

7) інші рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації, що порушили законні права та інтереси запитувача.

Оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації до суду здійснюється відповідно до Кодексу адміністративного судочинства України.